

421

421
19/35

Pro 38
SIN 17

ఆ.రా.మ.శ్ర.ణం

మద్రాసు చంద్ర ప్రకాశ కర్తవ్యం.

గృంథకర్త.

కొన రాఘవయ్య.

పెం ట నాడు.

కా.నం. 110

కవివరు.

కొన వనమరాజు.

పాలకొల్లు.

కా.నం. 4936
ఇ య్యది

పాలకొల్లు రాజరత్న ముద్రాక్షరశాల యందు
ముద్రించి ప్రకటింపబడియె.

మొదటి కూర్పు 1000 ప్రతులు.

రీతిమహాశాస్త్రి రెలు

1935

శ్రీ రామశ్మరణం మా

పీఠిక .

మహాశయులారా! శ్రీ రామ భక్తాగ్రగణ్యతారా!

లోకమున మానవజన్మ మెత్తుట భగవంతుని సంతృప్తిపఱచి, యాయన యనుగ్రహమువలనఁ నైహికా ముష్మిక సౌఖ్యముల వడయుట కనియే యని పురాణములు మొదలగు వాక్పరంపరములచేఁ దెలుసుకొనుచున్నారము. ప్రకృతమునందీ కలికాలమునమనో నిశ్చయముఁ గలుగఁజేసుకొని యాభగవంతుని సాన్నిధ్యపఱచుకొని పూజించుటకడుదుర్లభము గావున “శ్లో॥ యేన కేనాప్యపాయేన, యస్యకస్యాపిదేహినః | సంతోషం జనయేత్ ప్రాజ్ఞస్తదేవేశ్వరపూజనం” అనునట్టి పరంపర జనులఁ నాయాశ్చర్యగుణ భావించి యేదేని యొక విధముగ వారలను సంతోషపరచుటయే యాశ్చర్య రాధనమనియు బ్రజలందరి నేకవిధమున సంతోషింపఁజేయుటకు, భగవన్నుతి, దక్కఁ నితరము లేదనియు సర్వమతములవారికిని పండితులు మొదలు పామరులవరకుఁ నేదేవుని భజించిన సంతృప్తి గలుగునోయనియుఁ నీక వీంద్రుఁడప్పుడప్పుడు యోచించుచుండెను. గాని యొకప్పుడు తనకు సంభవించిన స్ఫటిక బాధఁచే నొడలెఱుంగని పరిస్థితియందు, సర్వ లోక శరణ్యుఁడును “శ్లో॥ సకృదేవ పరపన్నాయా తవాస్మిత్తితియాచతే | అభయం సర్వభూతేభ్యో | దదామ్యేతద్వృతంమమ॥” యని పృతిజ్ఞఁజేసిన దీనజనావన నిరతుండగు శ్రీ రామచంద్ర మహాభిభువూరు తనచిత్తమున సాక్షాత్కరింపఁ నీతకముఁ నాశుభారచే జెప్పుచుండఁ నాప్తులు కొందరు కొన్ని పద్యములను మాత్రము వ్రా

యగలిగిరంట. శ్రీరాముని దయచే నాదారుణమయము నివర్తిం
చిన పిమ్మట నీ కవిగారచ్చటచ్చట మరికొన్ని పద్యముల బొందుప
ఱచి పూర్వపు పద్యములతో మేళవించి నూట యరువది యేడు ప
ద్యములతో నీశతకముఁ జూర్తిగావించి యాతాతాతరీతిగా దర్శన
మిచ్చి నాకు శ్రుతపఱచిరి.

అంతటఁనాకృతి పతియగు శ్రీమద్రామచంద్ర మహాపురుషువారి
యనుగ్రహవశమున నేను నాస్వకీయ ముద్రణాలయము నందు
గ్రంథముఁ నచ్చొత్తించి వెల్లడించెదనని యీ కవిగారి
కిశ్రుతపఱచి గ్రంథముఁ గైకొని నాయథాశక్తి ముద్రించి పాఠక
మహాశయులగు శ్రీరామ భక్తాగ్రేసరుల కందఁ జేయఁగలిగితిని.
యిక నిట్లే యీశవివర్యునిచే బయలుపెడలిన శ్రీ మదాంధ్ర శివ
మహాపురాణము మొదలగు పదునైదు గ్రంథములను వెల్లడింపవల
యునని యుత్సాహ పూరితుఁడనై యున్నాడను. రసికులును, విద్వాం
సులును, గవులును, విమర్శకులును, ధనికులుఁనగు శ్రీరామ భ
క్తాగ్రగణ్యులెల్లరుఁ నాయీయద్యమమున సర్వవిధములఁ బాల్గొని
నాసంకల్పమును నెరవేర్చి శ్రీ రామచంద్రానుగ్రహ పాత్రులగు
దురుగాకయని మిక్కిలిఁ బ్రార్థించుచున్నాడను.

పాలకొల్లు, }
17-7-35. }

ఇట్లు విధేయుడు,
కోన వనమరాజు.

శ్రీ మ ద్రామ చంద్ర పృథ్వి శతకము .

శ్రీ రామాయ నమో రఘూద్వహ విభో ! ♦ సీతామనోవల్లభ ।
 స్నేహరామేయ వికాస వక్త్ర జలజ ♦ శ్రీభక్త చింతామణే ।
 శౌరే త్వం ప్రణతోస్మి సత్యమనుచున్ ♦ సద్భక్తి సేవించునం ।
 సారాత్మల్ సఫలీ కృతార్థులిల శ్రీ ♦ మద్రామచంద్ర పృథ్వా ॥ ౧
 శా॥ శ్రీయోషామణియైన భూమిసుతతో ♦ శేషాంశ సౌమిత్రితో ।
 దోయిన్ బాయక కొల్చుడదృఢరత శ ♦ తుగ్గును జన్మాభితో ।
 వాయుప్రోద్భవునంజనాతనయుడై ♦ వల్యాప్తిదేలించునో
 మాయామానుష విగ్రహుండవగు శ్రీ ♦ మద్రామచంద్రప్రభూ ॥ ౨
 శా॥ శ్రీద్రామచంద్ర సగమాతవేదితము ల ♦ ర్థి వాతకల్పంబు లా ।
 క్షోదాత్మాను గుణానుమోదములు మో ♦ హధ్వౌత విశ్వోసనో
 గ్రాదిత్య ప్రభ లబ్ధ జాడ్యమరపూ ♦ జ్యో రూఢముల్ మోక్షసా ।
 న్నాదో దారముతాండవద్రుములొగి శ్రీ ♦ మద్రామచంద్రప్రభూ 3
 మ॥ స్మరింతున్ నిరతంబు నీవిమల నా ♦ మంబేను దేవాప్రపంచం ।
 చరతిన్ బాయనివాడ, వీడవు, కటా, ♦ స్వాతుంబుగామాది భీ ।

2 శ్రీ మ ద్రా మ చ ం ద్ర పృ థ శ త క ము.

కరశత్రుప్రకరంబు, లీయధములన్ ♦ శింహించి నన్నేలనే ।
 మరకోభక్తవిగేయ! గూతభయ! శ్రీ మద్రామచంద్ర ప్రభూ॥ ౪
 శా॥ నానాజన్మ పరంపరల్ గవిసి, వి ♦ న్నాణంబు వోనాడి, స ।
 త్యానూనంబగు మోక్ష లక్ష్మీకింగడున్ ♦ దవ్వైన సంసార సం ।
 తాన వ్యాధివి పీడితాత్మనకుండవ్ ♦ త్కల్యాణ రూపంబు, స ।
 న్మానాత్మ దరించుచాపధము, శ్రీ ♦ మద్ రామచంద్ర ప్రభూ॥ ౫
 మ॥ మలయంగా, రసనాగ్రిమందెపుడు యు ♦ వ్లద్దివ్యనామాక్షరం ।
 బులఁబాటించి జపించుట భవభయం ♦ బుల్ దీఱుఁజేకూఱుసి ।
 స్తుల సౌభాగ్యవితాన మెల్లయెడలన్ ♦ దోతొంచుఁ గైవల్య భా
 మ! లసన్మోక్షకథామ! భద్రగిరి శ్రీ ♦ మద్ రామచంద్రప్రభూ ౬
 శా॥ శ్రీమద్రామవరామ! భాస్కరకుల ♦ క్షీ రాజ్నిసోమా! పరం
 ధామా! పావననామ! పాలితమునీం ♦ దస్తోమ! నీలాంబు ద
 శ్యామా! దైత్యవిరామ! భద్రగిరి ధా ♦ మా! పౌభవోద్దామసీ
 మా!మాలక్ష్మణ సంయుతాప్రతిమ! శ్రీ ♦ మద్రామచంద్రప్రభూ ౭
 మ॥ ధనురస్త్రంబులఁగేలఁబూసిన గుమిఁతాపుత్రమున్ నిత్య శో
 భనగాల్గింబునవెల్గు భూమిసుతయున్ ♦ బౌర్వస్థులె యొప్పుగా
 ముసినాథుల్ ముదితాంతరంగులగుచున్ ♦ మోగిలన్ వసింపంగసా
 మ్మనరూఢిన్ నెలకొన్న భద్రగిరి శ్రీ ♦ మద్ రామచంద్రప్రభూ ౮
 మ॥ ఘనవామాంకమునందు నీతయును, వెంకట మేటిసామిత్రి,ముం
 దున సామిరియుఁబ్రక్కలన్ భరత శ ♦ త్పుల్లెల్ జెలంగఁ,విభీ

షణ సూర్యాల్లజ ముఖ్యులన్యమగు దిక్ష్ణానాళియందొప్పు, శ్యా
మనవాబ్దోపమమూర్తివై పొలుచు శ్రీ ♦ మద్రామచంద్రప్రభూ
ము॥ దరమందస్థిత సుందరాననముతో ♦ దాక్షిణ్యపుంజూపుతో

శరచాపాబ్జ రథాంగహస్తములతో ♦ సౌకృంద నాలాకృత
స్ఫురితశ్యామతను ప్రభావితతితో ♦ బొల్బుందు నీరూపునే
స్మరియింతున్ నెతలెల్లఁ దీరుటకు శ్రీ ♦ మద్రామచంద్రప్రభూగం

శా॥ పారంబా; కసరాదు, మేలునమకూ ♦ గృక్ బోదు, హర్షించువా
రేరై నన్ గలరా, యటన్ననదిము ♦ న్నేసున్న, యిందేమియో
సారంబున్న దటంచుఁనానపడి ప్ర ♦ జ్ఞా వీషి దొడ్లాట సం
సారాంభోనిధికేల, వట్టిభ్రమ, శ్రీ ♦ మద్రామచంద్రప్రభూ గం
ము॥ ధరఁ నెంతేశ్వరమనైనఁ గంగకెదురీ ♦ తన్ వోయి దర్శింపవ

చ్చు రమానాథుపనంబు శంకరు జటా ♦ జూటంబునందున్నయా
హరి కాంకు గబించి తత్సుధను, వే ♦ యానంగవచ్చున్ విసం
సరణాం భోనిధి దాటలేము కట. శ్రీ ♦ మద్రామచంద్రప్రభూగం
ము॥ కలితంబైన మనంబె, మూలమగు, రాగ ద్వేషముల్ మొల్కలొ

బొలుచున్ శాఖలుఁ గాగ న్వర్గ నరకంబుల్, సౌఖ్యదుఃఖింబులే
ఫల జాలంబగు, నీషణత్రయమె, శుం ♦ భత్పల్లవ శ్రేణి, దు
ర్మల సంసార మహిమహంబునకు శ్రీ ♦ మద్ ॥ గం

శా॥ ఈసంసార మహిమమందుఁ గల న ♦ న్నేరీతి, రక్షింతువో,

నీసాన్నిధ్యముఁ గోరినాడ, జడుఁడన్, ♦ విజ్ఞాన శూన్యుండ, మి

4 శ్రీ మ ద్రామ చంద్ర పు భు శ త క ము.

భ్యా సాఖ్యాధ్వగతుంశ, దుర్మరభవా • యాసంబులక మాన్యవే,
క్షా సాధ్యతనయా మనోరమణ! శ్రీ • మద్ ॥ ౧౪

మ॥ నిజసాక్షింబు లొసంగలేని ననితా • నీకంబులక, బుత్ర పా
త్రజన వాతములన్, ధనాదులను, ని త్యంబంచుఁగాఁక్షించితాఁ
ద్యజియించున్ గద, ప్రాణమైన వెన, యామార్థంబుగా మూఁడు
త్యజయంబుక గొనలేనివాడగుచు శ్రీ • మద్రామ ॥ ౧౫

మ॥ తనలో నుండెడు ప్రాణమే, యితర భూ • త వాతమందెల్లఁనొ
ప్పెనటంచుక దలపోయు మానవులకు • భేదంబు గన్పట్టునే,
ఘన హింసాగ్రహ మూనునే; మనఁనహం • కారాదులన్ గల్గునే,
మనితంబైతగు మోక్షముక గొనఁజె శ్రీ • మద్రామ ॥ ౧౬

మ॥ కడుపుక నోరును గట్టిపెట్టుకొని. సా • క్షింబుక వివర్జించి చే
డ్పడు దుఃఖింబులకు నహించి, తన బిడ్డఁడౌడ్యంబు గానైన జే
నిడ కానన్ గడియించు భాగ్యమది, త • న్నేరీతి రక్షించు న
మ్మఁడు గా “కర్మ మనర్థ” మంచు గట, శ్రీ • మద్రామ ॥ ౧౭

శా॥ కోటల్, పేటలు దోటలు, గలిగినన్ • గోటుల్, నిఘల్, స్వర్గసా
ఖ్యా టీకంబుల మించినన్, విఘన, దీ • యాశా మహా పాశ, మే
నీపాబోటి రకమ్ము గూడినను ద • నివ్ బొందవీ మోహమున్
మాటల్ వేయు నికేల మోహులకు శ్రీ • మద్రామ ॥ ౧౮

శా॥ ఏదో, కొంచెము ద్రవ్యమో, బలమో, కా, కేవిద్యయో, హవమో,
లేదా! చాళమో, బుద్ధికాశలమో, యో • లిన్ గల్గె నమ్మాతఁడ

న్నేదేవుండు సమీపమైన గనుగో డీ కన్నులన్ విప్పి, యు
న్మాదుండా బధిరాంధ మూకతల, శ్రీ డ మదా ౧౯

మ॥ తమకు లేవా, సమస్త భాగ్యములువి డ ద్యానైష్ఠికత్యాదులున్
గుమతుల్ చూచి, సహింపలేరకట, కఃకుల్ గుట్టి, యన్యుల్ మహా
శ్రమతో సద్వినియోగ భోగములకై డ సుపాదము జేయు ధ
ర్మమయంబౌ బహు భాగ్యముగనిన, శ్రీ డ మదా॥ ౨౦

మ॥ ఇలలోనెల్లరు మెచ్చుగా వలయుఁ నెం డ తేదన్నగీర్తింపఁగా
వలె బెద్దల్ మఱిచిన్నలున్ దరుణులౌ డ వారంచు దంబంబుతో
సలుపఁగాఁదగునే, కృతూత్సవముఖా డ శాంతక్రియాసత్కృతుల్
మలగున్ దుర్గతులందు మూలమున శ్రీ డ మదా॥ ౨౧

శా॥ ధాత్రీ సూకర భైరవంబులకు సం డ తానంబు వాటిల్లదే,
పాత్రా హారముల బివీలికలు సం డ పాదించి జీవంపవే,
పుత్రుల్ పౌత్రులు భోగభాగ్య విభవం డ బుల్ గల్గి గర్వించుఁన
మృతన్ బూజ్యతవెల్గునే, నరుడు. శ్రీ డ మదా॥ ౨౨

మ॥ తొలిదాఁజేసిన పాతకంబులకునై డ దుఃఖంబు తెచ్చిర్లుటన్
దెలియన్ లేకదు రాత్మఁడీర్వ్య, సుకృతా డ ప్రిసౌఖ్యమువొందుపు
ణ్యుల కెల్లఁ దనయెగ్గు లేవొడముఁన డ ట్లుహించుచుండున్ గటా
మలినాత్మం డింతడంచునెల్లరన శ్రీ డ మదా॥ ౨౩

శా॥ ఏలా? యింత యసూయ నామదికినే డ రే, దుష్టులౌవారు కీ
డాలోచించి యొనర్చునంతఁ బ్రతినే డ యన్ జూచెడన్ వారికిన్
మేలున్ నేయఁగరాదే, వారలకు నే డ మ్మి దాన నిర్వాణన
న్మాలా లంకరణంబుఁ దాల్తుగద శ్రీ డ మదా॥ ౨౪

మ॥ తనువు రోగము లొందకుండటకునా ♦ త్వక్ యుట్టిపాసాదులె
ల్లనుఁ బీడింపక యుండుకున్ గడుసవా ♦ ర్యంబైన యుద్వేగముల్
జన, యుక్తాహార విహార యోగ్యమగుఁగ ♦ ర్జంబూనఁ నెంతేనిజా
శ్శును సంఖింపఁ నవశ్య మిచ్చునుగు శ్రీ ♦ మద్రా॥ ౨౧

మ॥ సకలాధారుని, లోకరక్షకుని, మో ♦ క్ష శ్రీనివాసున్ నినున్
బ్రకటానంత గుణానుమోది, విపుల ♦ పృజ్ఞానఁ నాచార్యునిన్
సంకరంబైన, నితాంతభక్తి మదిలోఁ ♦ జొప్పించి పూజించునే
మకమున్ నాకుఁబ్రసాద మీయఁగదె, శ్రీ ♦ మద్రా॥ ౨౨

మ॥ కలుషాజ్ఞాన మహాంధకార విలస ♦ త్కంజాపుష్పక్షేణ త
త్వలతా వేష్టితఁడార్తికానన మహా ♦ దావార్చి, బోధైక సా
ఖ్యఁలమప్రదుండవ్వయం డజుఁడుఁ బి ♦ హ్మనంద సాధాయిః
ర్మలుఁడౌదేశికు శ్రద్ధగోల్వందగు, శ్రీ ♦ మద్రా॥ ౨౩

మ॥ కలితా హంకృతియందు పుట్టెఁనవివే ♦ కంబున్, దదీయంబుననే
మలినంబాఁనభిమాన, మందుననుఁ గా ♦ య కొంధముల్ వానిచే
బలుకర్మంబులు, దత్కృతంబులఁ దలం ♦ పన్ జన్మదుఃఖాదులున్
మలయున్ బూర్వగతిన్, భవార్తునకు శ్రీ ♦ మదామ ౨౪

శా॥ నానా యోనులఁబుట్టి పుట్టి, గతజ ♦ స్థంబున్ గనన్ లేక య,
జ్ఞానారణ్య మహాంధకారమున ము ♦ ళ్ల జూచి, సైరింతువే,
దీనాలాపము లాలకింపవె; కృపా ♦ భీ! నీ దు సాకార న
న్దానంబు దయసేయవే, శ్రీతుండ శ్రీ ♦ మదామ॥ ౨౫

శా॥ పాపారణ్య దవానలుండవట, సం ♦ ప్రిపైక కళ్యాణ శో
భాపాదంబున, ముక్తిగూర్తువట, నీ ♦ భక్తాళికిన్ నిచ్చులున్

బాపంబుల్, ననుజుట్టుముట్టినవి యా ♦ పద్మాంధవా! రక్ష ని
మాన్ద్ర! పైమార్గపదంబుఁజూపి కృప శ్రీ ♦ మద్రామ॥ 30

శా॥ అక్షిణోగ్రి దురంతపాతక సము ♦ ద్యత్కృష్ట కర్ముడ, నీ
సాక్షాత్కారముఁగోరినాడఁ శ్రీతుండన్ ♦ సౌభాగ్యదాతా! ననుక్ష
రక్షింపందగుఁనయ్య! నీచరణముల్ ♦ ప్రాప్యంబులంచెంచి ప
ద్మాక్షా! నమ్మితిఁగొల్వమానఁ నిక శ్రీ ♦ మద్రామచంద్రీపృథూ॥ 30

శా॥ ఆవేశంబగుచుండె, నామనము ది ♦ వ్యపాకటోత్ఫుల్ల రా
జీవేదీవర పూజితంబయిన, నీ ♦ శ్రీపాదయుగ్మంబుపై
దేవా! రాఘవభూధవా! యటుఁ బ్రసాదింపన్ గదే, నాకికన్
శ్లావామా తనయార్చితాంఘ్రయుగ! శ్రీ ♦ మద్రామ॥ 31

మ॥ గురుసాకేతపురిక, మవోజ్ఞ సరయా ♦ కూలంబునన్, సైకతో
పరిభాగంబులఁ నాటలాడిన, భవ ♦ త్పదాబ్జముల్ నామదీన్
మురువొప్పు నెలకొల్పువే, కొలిచెదన్, ♦ ముద్దాడెదన్, నేత్రతా
మర సద్వంద్యముఁజేర్చి యడైదను, శ్రీ ♦ మద్రామ॥ 32

మ॥ భళిరే, కన్నుల పండ్లువైతనరు, నీ ♦ బాల్యాకృతిన్ జూడఁగా
గళమందున్, బులిగోళ్లుఁ నెన్నుదుటఁజొక్కింబొలలామంబు, మా
ళి,లసత్పుష్పగుళుచ్ఛముక్,దిస మొలక, ♦ లేనవ్వు, వాల్చుపులుక
మలఁగన్, లీల, నటించు, టబ్రమది, శ్రీ ♦ మద్రామ॥ 33

మ॥ గొనబొ ముద్దుల పాలబుగ్గులును,దళిక్కు జూపునెమ్మోముఁదీ
రినమేల్ తెల్లని లేతదంతములు, ధా ♦ త్రిక దప్పటఘట్, దన
ర్పునగున్, వచ్చియురాని మాటలుఁ గరంబున్ జూపు నీయాపునె
మ్మనమందున్ దలపోసి, పొంగెదను, శ్రీ ♦ మద్రామ 34

8 శ్రీ మ ద్రా మ మ చ ం ద్ర పృ థు శ త క ము.

శా॥ గజైర్ కాళ్లను, గల్లు గల్లురన, వేడ్కన్, జెంగనాల్ ద్రొక్కుచున్
గజైంబుల్ కరపల్లవంబులఁజెలంగన్, నోటఁజొంగూర, మేల్
వజ్జన్, నీతలిమ్రోల, ముద్దునుడులన్ ♦ వాక్రుచ్చు నీయాకృతిన్
మజ్జరే, యొకమాటుఁజూపఁదగు శ్రీ ♦ మద్రామ॥ 3౬

శా॥ శ్రీరామా! భనదీయ నామమహిమ ♦ శ్రీ వైభవంబెట్టి దో
వారాంభోజదళాక్షి, కీరమునకున్ ♦ వాగ్గీల" శ్రీరామ రా
మారామా' యని చెప్పినంతనె కదా, ♦ యద్దానికిన్ తత్వ సం
చారంబున్ గృపసేసినాడ వఁట, శ్రీ ♦ మద్రామచంద్రప్రభా॥ 3౭

మ॥ పతితాత్మన్, గతిలేకయున్న పడఁతి ♦ బాహుమైపడ్డ యా
చతురాబ్జాక్షిఁనహల్యఁగాంచి కరుణన్ ♦ సంధిల్లి రక్షింప వే;
క్షితిఁగాకాసురుఁ బాపకర్ముడనియున్ జేపట్ట ♦ లేదొక్కొ, దు
ర్మతినంచున్ ననుఁబ్రోవ మానెదవె, శ్రీ ♦ మద్రామచంద్ర॥ 3౮

మ॥ అడవిన్ గుమ్మరుచుండి, యెడవడి నీ ♦ వాకొంటివో, డప్పిచే
నడచుంబొందితొ, నిల్చినాడ విటఁనా ♦ హాయంచుఁదాఁగూర్చి నెం
గిలి పండ్లిచ్చినఁనాని, యాశబరికిన్ ♦ గీలిచ్చి రక్షించు నీ
మడుఁగెంచన్ దరమే, రఘుపర! శ్రీ ♦ మద్రామచంద్ర॥ 3౯

మ॥ బలితంబైన వికారభావములకున్ ♦ బట్టైన యామర్కటా
వళికిన్ నైతము నిల్కడల్ గఱపి, నిర్వాణాధి కారాత్మలన్
సలుపన్ జూనిన నీకు, దుష్టరుడనే, ♦ చంచన్మనో వాస రా
మలభక్తిన్ గొని నన్నుఁగావఁగదె, శ్రీ ♦ మద్రామ॥ ౪౦

శా॥ నిన్నే నిత్యముఁగా గనమ్మిన ననున్ ♦ నీ చస్థితిన్ లాగి యే
నిన్నాణంబగు లోకమందునుతువో, ♦ వీతేచ్ఛగైవల్య సం

పన్నున్ సేసెదో, జన్మదుఃఖమును మా ధన్వన్ మాత్రమేగోరితిన్
మన్నాధా! తరువాత నీదుదయ, శ్రీ ధన్వద్రామ॥ ౪౧

శా॥ నీ నామాబుఁ దలంచినప్పుడు; నినుక్ ధన్వించుకాలాన, నీ
స్తానంబుల్ గనువేళఁ ధన్వించుకాలాన, నీ
ధన్వనంబుల్ బచరించునత్తఱి ననం ధన్వ! పారవశ్యాత్మ స
మ్మానానంద సుఖంబు లే, మనుదు, శ్రీ మద్రామ॥ ౪౨

మ॥ ఎపుడో, ముందిక నిశ్చలజిహ్వగలఁ నం ధన్వ! చీకాల మెల్లన్, వృధా
చపలత్వంబునఁ నీడవ్వి బూనితిఁ నప ధన్వ! స్థానమయ భ్రాంతమాఁ
నపుడీతుచ్చ శరీరదుస్థితికిఁ నైయావతఁజింతిప కా
త్మపదుబుక్ గయిసేయకే నకట, శ్రీ ధన్వద్రామ॥ ౪౩

శా॥ అంతాల్కగణించి చూచిన, శతం ధన్వ! యంతకున్ మించిక
ల్పంతంబుల్ జనునా; భలీ, నిమిషభో ధన్వ! జైన యితన్వభూ
ర్యంతంబైన యనర్థభాగ్య విభవం ధన్వ! బాజించి పోషించు న
మ్మంతో భాగినిఁ గంతువేతుఁ నయై శ్రీమద్రామ॥ ౪౪

మ॥ గతకాలంబునఁ జేసినట్టి ఘన దు ధన్వ! స్కర్మంబు లూహింపఁనే
గతికిన్ వోదునో, నారకంబొదవునో ధన్వ! కట్ట, భవన్నామ సం
తతమంతోచ్చరణంబు నాకొసఁగి, సం ధన్వ! త్రాణంబు జూపించి,న
న్మత రక్షాపరుడన్న కీర్తిగొను శ్రీ ధన్వద్రామ॥ ౪౫

శా॥ ఆయుష్కాలముఁ జెల్లఁనేని నిమిషం ధన్వ! జైన్ మహిమనిల్పఁగా
నేయమ్మయ్యయుఁ నడ్డురారు కద, మే ధన్వ! లే, బంధులక్ నమ్మ, స్వ
శ్రేయోదాయక మేమిటన్న; భవదం ధన్వ! ధన్వన మామృతకృత
మాయుచున్, భవరోగజాతముల, శ్రీ ధన్వద్రామ॥ ౪౬

శా॥ ఏవో, కొన్నిదినంబు లీతనువుతోఁ ♦ నేనుండ నీయూజ్ఞ సం
భావింపక దయఁదాల్తువేసి, శీలసం ♦ బంధంబు, దుర్మైత్రి, దు
స్సేవా సక్తుల నాకొసంగక, భవ ♦ చ్ఛింతారతి గూర్చి యి
మ్మా! విజ్ఞాన సుఖానుభూతులను, శ్రీ ♦ మదా॥ ౪౭

శా॥ బాబూ! యేలినవారి కాలిదుము పైఁ ♦ బడ్డంతనే; తాయయిన్
దాఁజూఁబోడియ, యయ్యెన్ నీపడవయిన్ ♦ మైతాలుపై వోయినక
నాబాగెట్లసి, కోరి, నీయడుగులన్ ♦ గడ్డంగినాబెస్తకున్
మాబాగన్న పదంబునీగవొకొ, శ్రీ ♦ మద్రామ॥ ౪౮

మ॥ శరణాపన్న శరణ్య! నిస్తులయ శ ♦ స్వాధ్యాయ! శ్రీరాఘవే
శ్వర రాజన్యవరేణ్య! నీదుచరణా ♦ బ్జంబుల్ శరణ్యంబు లం
చరి తమ్ముండగు, నావిభీషణుడు ని ♦ స్పర్ధింపఁ జేపట్టి, తా
మరసాప్తావ్యయ! వానిఁ నేలవొకొ; శ్రీ ♦ మద్రామ॥ ౪౯

మ॥ కలుషంబుల్ నశింపు, నార్తులుఁదొలంగ, మేలు సంధిల్ల, దు
ర్బలమేగన్, నుడి సత్యమేర్పడ, మనో ♦ రాణ్యత్త హంసంబు ని
స్తుల విజ్ఞానపయస్త రంగములయం ♦ దుక్ డేల, సద్భక్తి, ని
ర్మల సాధువ్రజసేవ, నాకొసంగు; శ్రీ ♦ మద్రామ॥ ౫౦

మ॥ చదువుల్, సంధ్యలు, నేర్చినేర్చి, పటు శాస్త్రప్రాధిదర్శించి యు
క్తి దువాళించి, కఠోర మార్గచణ వృ ♦ త్తిమించి, మేలేర్పరిం
చెద నమ్ముండని పెక్కుభాషల మనీ ♦ షి ఖ్యాతివర్తింప, నె
మ్మడికి మేలుఘటిల్లునే; యకట, శ్రీ ♦ మదా॥ ౫౧

మ॥ సగుణ బాచును, నిర్గుణ బాచును, నై ♦ జంబాచు, దత్తవంబుం
చుఁ గనన్ రాకయె, విశ్వమెల్ల నడుపున్ జోద్యంబుఁగాఁనంచు శా

స్త్రుగతిన్ బెక్కురు వాడులాడుదురు బల్ ♦ సందేహ సంయుక్తి, న
మృగ; నేరీతి వెలుగు చుండెదవా, శ్రీ ♦ మదామిమ్ || ౧౨

మ॥ ఎదియో, లక్ష్యముచేత, నిక గురునిగా ♦ హృత్పద్మ మందుంచి స
మృద లీలక, గని, సేవజేసి, గుణ ధ ♦ ర్మ ప్రక్రియన్, సర్వభూ
త దయాభుత్వము, సాధుసేవనముఁ నా ♦ ధారంబుగాఁ జూచి నా
మదిఁ నానందముఁ బొందలే నయితి, శ్రీ ♦ మద్రామమ్ || ౧౩

మ॥ వరుఁడో, సద్గురుఁడో, యెఱుంగ, ననుఁగా వక జాలువాఁడియ్యెడన్
బరుఁ డక గాను మనోజయంబు లభియి ♦ పన్ లేదు, సన్నిష్ఠ చే
కుట దయ్యో; జని మృత్యు దుఃఖములుఁ బ్రోక్కు జీవువెన్వంటఁబా
మరవృత్తిక దొలఁగించి కావగదె, శ్రీ ♦ మదామిమ్ || ౧౪

మ॥ కలఁచక సాగె మనఁ బు, పెక్కుగతులన్ ♦ గైవల్య సంధామ! నిక
బలుచందంబులఁగూర్చి తెల్పెడు మహా ♦ భాష్యోక్తు లాలించినన్
జలనంబేల; నుతింతు, భద్రగిరి వా ♦ సంజూను సీతామనో
మల పంకేరుహ హేళివఁచెటిఁగి శ్రీ ♦ మద్రామమ్ || ౧౫

శా॥ నీపాదాబ్జమరందపానరతుఁడే ♦ నీచాత్ముఁ గీర్తించు ద్ర
వ్యాపేక్షన్ వహించునే; చనునె; య ♦ న్యాగారముల్ వట్టి, ని
న్దాపారుష్య దురుక్తులన్ నుడువునే, పం ♦ తాలాడునే; యన్యులన్
మైదోకక గనునే; ప్రియంబుఁజెడి శ్రీ ♦ మద్రామమ్ || ౧౬

శా॥ ఓలీర్థంబులఁ గుంకినక, నియతుఁడై ♦ యేయాత్రీలక జేసినక
జూతాత్మక వ్రతదాన ధర్మములఁ నే ♦ పుణ్యార్చనల్ సల్పినక
జేత స్వాస్థ్యమెసంగకుండినఁ గటా, చే కూడునే; రామ రా
మా! తాల్మిక భవదంఘ్రియగ్గుమిల, శ్రీ ♦ మదామిమ్ || ౧౭

మ॥ ధనమున్నఁ, బలమున్నఁ గీర్తియుత వి ♦ ద్వా పృజ్జలున్నఁ, మఱే
ఘన సంపద్విభంవబులున్నఁ నవియున్ ♦ గాఢంబులౌ దైన్యదుః
ఖనికాయంబులుఁ గల్గెనేనిఁ నవియున్ ♦ గాయంబునన్ జుట్టి యా
త్మను దర్శింపగ భీతిఁజెందుఁగద, శ్రి ♦ మద్రామ॥ ౧౮

మ॥ కులగోత్రంబులు యోగభోగములు, సన్గోప్యావ గోప్యంబులున్
బలునిన్దా స్థుతులున్, గుణాగుణము లీ పార్థిబ దేహంబు నం
దలమున్ గాని వివేకదీపమగు స ♦ త్యాత్మగలంగొచునే;
మలఁగన్ బావకు మ్రింగునే, చదలు శ్రీ ♦ మద్రామ॥ ౧౯

శా॥ జాతుల్ రీతులుఁ నాకృతుల్ గతులుఁ నెం ♦ చంగామఱిన్ నీతుల్ మతుల్
జేతో వీధిఁ నెఱుంగ శక్యమగునే; ♦ లెక్కింప నుదాద సం
భూతా న్యోన్యవిరుద్ధ ధర్మముల సం ♦ పూర్ణంబులైయుట నీ
మై తంత్రంబుల లీలలే యగును శ్రి ♦ మద్రామ॥ ౨౦

మ॥ తనదౌవెల్లుల మేఘముల్ వొడమియున్ ♦ దన్ గప్పవేయవ్వి సూ
ర్యునిఁ నాత్మోష్ణతఁ బుట్టినట్టి పొగయున్ ♦ రూఢాగ్ని రోధింపదే
నినుఁగప్పెన్ గద మాయనీవలన జ ♦ స్మించెన్, బ్రవృద్ధి గొనెన్
మనియింపంగదె, దానివోనణఁచి, శ్రి ♦ మద్రామ॥ ౨౧

శా॥ సత్కర్మాబు లొనర్చి, తత్ఫలము, లి ♦ చ్చన్ నీకిడన్, సంచితం
బుత్కర్మన్ విడు, నిత్యకర్మవిధితో ♦ నూనంగఁ శ్రారభమున్
యత్కిం చిత్తునునిల్వినేరదిక, దన్ ♦ బాధింపదాగామి, యు
ష్మత్కారుణ్యత, దుష్కృతుల్ సడల శ్రి ♦ మద్రామ ౨౨

మ॥ విశదౌబై న పథంబుఁద్రొక్కి సముఁడై విజ్ఞాని కామాది దు
ర్దశవర్గంబులఁ వోనడంచి త్రిబలా ♦ త్వవ్యక్తు విచ్ఛాదులన్

వశతన్ మానసమందు నిల్చి, నినుఁ గొ డిన్ జన్మలకవీడి యా
తృణమంబుఁ గొనఁడే; మహాత్ముడయి శ్రీ డి మద్రామ॥ ౬౩

శా॥ జ్ఞానం బార్జన సేయుచుండి మనసుఁ డిన్ స్వాధీనతన్ వొంద లే
కే నై పుణ్యముఁ జూపినన్ వశముగా డిన్ వియ్యదియంబుల్, యథే
చ్ఛా నిర్విష్టము లాచు, సారధిని జా డిన్ జ్ఞా వోని గుఱుంబులౌ
మాసిందీస్తుత! వీనిఁ గావఁ గడె; శ్రీ డి మద్రామ॥ ౬౪

మ॥ తనువుఁ రోసి, వగూసుతాదిహిత బాధంబుఁ దెగన్ గోగిసి, కూ
ర్చిన సుపత్తులఁ బాసి, యన్యమగు వా డిన్ దూరతన్ దోగిసి, యొ
క్కనిఁ గానఁ గురిఁజేసి, వేఱుఁగన కిక్కఁ గొల్చువానిన్ మదా
త్మను సంధింతుఁ నటన్న, నిన్ దలంతు శ్రీ డి మద్రామ॥ ౬౫

మ॥ క్రతువుల్, ధ్యాన జవప్రతార్చనలుఁ దీర్థప్రవాతముల్ యాత్రలున్
దత సత్కర్మలు, స్తోత్రముల్, భజనముల్ దానంబులుఁ ధర్మముల్
క్షీతి సత్సాలయ కూప మున్మీసుకృతుల్ నిష్కాములై పెక్కుస
మృతులఁ సల్పుట, నిన్నుఁ జెందఁ గడ శ్రీ డి మద్రామ॥ ౬౬

శా॥ ఇచ్ఛా నిచ్ఛలులేక, ద్వంద్వముల కె డిన్ తేజ్నేచుచున్, సుతసం
బాచ్ఛా దింపఁగఁ జూర్యకర్మగతిఁ గా డిన్ ర్యాసీకముఁ గెంటుమఁ
స్వచ్ఛజ్ఞానముతో, సరోరుహదళాం డిన్ చన్నిరమున్ వోలె, యు
ష్మచ్ఛాస్తిన్ నెఱపున్, వివేకియి, శ్రీ డి మద్రామ॥ ౬౭

మ॥ తమిఁ నెంతేఁ గొనితెచ్చిపెట్టుకొని, మి డిన్ ధ్యాపేమఁగల్పించి, చి
త్తముఁ నెల్లన్ ధనమంచు నిల్చి విటజా డిన్ తంబుఁ గఱంగించు బో
గము దానిఁ బురుడించి, లాకికములఁ గావించుచుఁ జ్ఞాని యా
త్మ మమత్వోబును నిల్పు నీకుయిన శ్రీ డి మద్రామ॥ ౬౮

14 శ్రీ మద్రామచంద్ర పృథ్వీ కథము

మ॥ కులటాబ్జాక్షి తనున్ నిజేశ్వరుడు వై ♦ కొన్నన్ మనంబెల్ల ని
శ్చల కాంక్షన్ దనహాసుకాని పయి జేర్పన్ జూనునల్లెల్ల క
ర్మలు సంసారమునందు సల్పుచును, సావ్ ♦ త్వన్ నీయెడన్ నిల్పు ని
ర్మల లక్ష్మ్యాంచితభక్తి దాబుధుడు శ్రీ ♦ మదామ॥ ౧౯

మ॥ ముకురంబందుననై జవక్రమును దా ♦ మోదాప్తి గన్గొన్న యొ
ద్దిక, లోఁ జూచిన దగ్ధనం బగును, ర ♦ క్తిక శ్రీపరబ్రహ్మమా
ప్రకటాధ్వంబుఁ నెఱుంగఁజెప్పెడుగరున్ బ్రార్థింపుమాయాచు మా
మకచిత్తంబున బోధసేయఁ గదె, శ్రీ ♦ మదామ॥ ౨౦

మ॥ మమతాహంకృతులే గదా, సకల జ ♦ న్మ క్షేముల్ దెచ్చు స
త్య మనీషన్ బొడ, గానలేక, నిను, మా ♦ యాభ్రాంతిచేఁజిక్కిస
ర్వముఁ గర్తృత్వము తోడనేతుఁ నకటా! ♦ వారింపవే, వీసిక
ర్మముఁ లేఁ నొల్లను, స్వప్నమందయిన, శ్రీ ♦ మదామ॥ ౨౧

మ॥ నిను దర్శింపఁగఁ గోరు భక్తుఁడొగిఁ దా ♦ నిద్రించినన్, లేచినన్
బనులేవేసి, నొనర్చినన్ సతతమున్ ♦ లక్ష్మించి, త్వత్పాద చి
తనమున్ సేయుచుఁ జొక్కుచున్ వెనఁ నహంకారోగభ్రావంబునె
మ్మనమందున్ విడఁనాదు, నేర్పునను శ్రీ ♦ మదామ॥ ౨౨

మ॥ నిగమంతంబులఁ జూడవచ్చు, శుశ్రీతులఁ ♦ నేర్వంగ వచ్చున్, బురా
ణ గతుల్, శాస్త్రపదంబు, సూత్రసియతిఁ ♦ సాధించి, సర్వజ్ఞతన్
సాగసామాటలఁ నెన్నియో నుడువ వచ్చున్ గాని, సత్యంబుఁబ్రా
మఁగఁ నాత్మాను భవంబు చేకుటదు, శ్రీ ♦ మద్రామ॥ ౨౩

మ॥ సుకుమారంబని, రూపమూలమని, య ♦ స్తాక ప్రియోదాత్ర సా
ధక లీలారతి, భర్త సాధములఁ ను ♦ ధ్యానాళిఁ జూఁ బాన్పులన్

జకతామూల్య విశేష చేలముల మేల్ ♦ సంరక్ష గావించుఁ ది
మకిలంబైన మెయిన్, వృధాశ్రమను, శ్రీ ♦ మద్రామ॥ 2౪

మ॥ రసమేధోరు ధిరాస్తి మాంసమల చ ♦ ర్జుంబైన యీరోఽత కాం
ప, సతంబున్, శుచి సల్పఁగాఁనగు నొకో, ♦ ప్రజ్ఞాన తీర్థంబునం
దస మానందమదాత్మ, స్నానమును సే ♦ యన్, బుధమీడేటి, దీ
మసహాఁ తేజముఁ నొందఁడే; నరుఁడు, శ్రీ ♦ మద్రామ 2౫

మ॥ అకటా, వజ్రిమయంబె నిల్చుటకు, సం ♦ ఖ్యాతీతకాలంబు, వా
ర్థకమున్ రోగములున్ ఘటిల్లవె; యలం ♦ తన్ సుక్తిజీర్ణింపకుం
టకు సాధ్యంబగునె; తటాలుమని వీ ♦ డన్ జీవుఁడీ తన్వ న
మృక మెట్లుండునొ; పిమ్మటన్ దెలియు, శ్రీ ♦ మద్రామ 2౬

మ॥ కడు వేగంబునఁ బొలుచుండె నకటా; ♦ కాల ప్రవాహం, బిదె
పుడొ, యొడ్డున్ దెగఁగొట్టికూల్చుఁదనువన్ ♦ భూమీరుహంబున్
వృధా సడలన్ జేయుచునుంటి నాయువును, నిన్ ♦ సద్భక్తి సేవిం
పకు మృలికన్ సద్గురు మార్గమున్ మఱచి శ్రీ ♦ మద్రామ॥ 2౭

శా॥ కట్ట, పుట్టుకఁజెట్ట లిట్టి వనుచున్ ♦ గట్టెక్కి నీగుట్టుఁ జే
పట్టన్ మెట్టులు గాఁగలట్టి తెఱవుం ♦ బట్టల్ గదా, ముత్తికిన్
బట్టంబుల్; సాగసుట్టు నీయడుగు లె ♦ పుట్టున్ బిగంబట్టి నీ
మట్టున్ బిట్టగ ముట్టినేఁ గొలుతు శ్రీ ♦ మద్రామ॥ 2౮

మ॥ విభవం బిత్తువా; విద్యఁ గూర్తువా; మహా ♦ విఖ్యాతఁజేకూర్తువా
రథసంబైన దరిద్ర మిచ్చెదొ, మతే ♦ ప్రార్థ బుడేర్తువా
యభయంబైన భవద్విచితిత సుఖా ♦ ధావాప్తి లేకెల్లు జ
న్మ భరింపన్ గలవాడ, నీదుక్కప, శ్రీ ♦ మద్రామ॥ 2౯

మ॥ ఎవరిన్ వేడినఁ నేమి సార్థకము, ని ♦ న్నే; సర్వహాదిక్కుఁగా
భవ దుఃఖోత్తరణంబుగాఁ దెలిసి బల్ ♦ పంచేద్రియవ్యాప్తి పోఁ
నవలన్ దోసి, సతంబుఁ గష్టపడి, ని ♦ న్నుర్ధించి సాధింప కా
త్మ విధిన్ నేభజియింపఁనైతి నిను శ్రీ ♦ మద్రామ॥ ౮౦

మ॥ గుఖ దుఃఖంబులు, మేలుకీడులు, జనిం ♦ చున్ ద్వంద్వరూపంబులై
నిఖల ప్రాణులకున్ సమానగతి, వీ ♦ నిన్ నైచువాడేయధో
ముఖలోకంబుల పాలుఁగాఁడు, భవ దు ♦ ర్గోహహికిన్ జక్కఁడే
మనముల్ నేసినఁ నిట్టి మేల్ గొనఁడు, శ్రీ ♦ మద్రామ॥ ౮౧

మ॥ తిరుగన్ జొచ్చెడు కాల దుర్గతికి జిం ♦ తింపంగఁ నేలా; ప్రవి
స్తర సంసారమునందు మేలు గలదే; ♦ సౌఖ్యంబటంచున్ భ్రమన్
సరకున్ జేయనుగాక దానఁగల క ♦ ప్తంబెల్లఁ నూహింపకే
మరుపాటున్ గొని నీపదాబ్జముల, శ్రీ ♦ మద్రామ॥ ౮౨

మ॥ ధనముల్ గల్గవటంచు పడ్రస పదా ♦ ర్థ వాత మింపంచు బెన్
వనటన్ బట్టెఁడు పొట్టకూటికయి, ♦ వాపోవనేలా; మహిన్
దనినిన్ బొందఁగ రాదే, నీరములచే ♦ తన్, బత్రిముల్ దూపలున్
మనుపన్ జాలవె; దుఃఖ మొందుకిక, శ్రీ ♦ మద్రామ॥ ౮౩

మ॥ పలుకుల్ వేయుఁనికేల, ముక్తి కలదే; ♦ పై మెట్ట వేదాంత సూ
క్తుల, దేహంబిది గల్గినందులకు, నీ ♦ కున్ దీనఁ గట్టించి, వా
క్కులఁ గీర్తించి, గడించు భాగ్యములమొ ♦ క్కుంబల్లుఁజెల్లించిని
ర్మల వేజోసిధిగాక, నేర్పునను, శ్రీ ♦ మద్రామ॥ ౮౪

మ॥ విడువన్ వచ్చునె, యెన్ని చెప్పినను బృ ♦ థిన్ వాసనానీకముల్,
నడలంగఁ నగునే; నిజోచిత హితా ♦ చార క్రియావృత్తమున్

వడిఁ జేతః పరిపక్వమొదకయె, య ♦ ద్వైతాను సంధానమున్
మడుఁ గొప్పున్ గొనఁ నొనె; మూర్ఖతను శ్రీ ♦ మద్రామ॥ ౮౧

మ॥ గుణముల్ నాకును, నిర్గుణంబులవి నీ ♦ కున్, మాన్యతల్ నాకు, శూన్యతల్ నీకు, యశంబు నాకు, నసమ ♦ జ్ఞా భావముల్ నీకటంచును, నిన్నున్ దెలియంగలేకఁ జెడుఁగొఁజొప్పునుచున్, జ్ఞానసమ్యక్ విడన్ దలపోతు రజ్జులిల, శ్రీ ♦ మద్రామ॥ ౮౨

శా॥ ఏరూపంబునఁ నే గుణావళిని నే ♦ యే నామమున్ వెట్టి, తారారాధితురొ, వారి కాక్రమము సం ♦ దారూఢిఁ గల్పించి యాయారీతిన్ గొని, దర్శనం బొసఁగి, కా ♦ మ్యాళిఁబ్రసాదించి వేమారున్ సర్వమయుండవై వెలుగు శ్రీ ♦ మద్రామ॥ ౮౩

శా॥ ఉన్నావొక్కొక జీవునందునఁ బరం ♦ జ్యోతి స్వరూపంబుతోఁగన్నన్ గేవల సాక్షి మాత్రము, నిరా ♦ కారంబనై, జ్ఞాన సంపన్నత్వంబును, వ్యాపకంబును, నహిం ♦ పంగల్గి, దేహత్రయిన్ మన్నింపంగల రామనామం డవు; శ్రీ ♦ మద్రామ॥ ౮౪

మ॥ హరిరుద్రాక్ష గజాన నార్క హరిణాం ♦ కాగ్ని గ్రహదుల్ సురల్ వర దిక్పాలురు, లోక పాలుఁడుముని ♦ వ్రాతంబులున్ బల్ చరాచర భూతాత్మకమైన సర్వ జగతి ♦ చక్రాబ్జ గర్భాండముల్ మరునయ్య! భవదీయ మూర్తులగు శ్రీ ♦ మద్రామ॥ ౮౫

శా॥ నిన్నేమంచుఁ దలంతు సత్యగతితో, ♦ నిత్యుండ వాద్యుండ, వాపన్నానీక శరణ్య! విశ్వమయత్ ♦ బ్రహ్మ స్వరూపుండనై చిన్ని ర్భాగము సేయుచుందు వఁట, వా ♦ సిన్ పద్మజైశ్వర్య సంపన్నత్వంబు ధరించి వింపెదఁట, శ్రీ ♦ మద్రామ॥ ౯౦

18 శ్రీ మ ద్రామ చంద్ర పు భు శ త క ము.

శా॥ నిన్నున్ గాంచ, మునీంద్రచంద్రులు తపో ♦ నిష్ఠాత్ములై, కానలా
దన్నాదుల్ ద్యజియించి వాయువశతా ♦ త్యాగూఢిఁనున్నార లా
పన్నుల్ భక్తిఁబ్రపత్తి, మార్గములనిన్ ♦ బ్రాహ్మంబుఁ గానమ్మియు
మృన్నామామృతమాని కొల్పెదరు శ్రీ ♦ మద్రామ॥ ౯౧

శా॥ సకల పాపిణి హృదంతరాళముల వా ♦ సంజూసి దుగ్ధంబులం
దకలంకస్థితిఁ నాజ్యముండు వడునన్ ♦ వ్యాపించి యున్నాడ పీ
వకటా, సత్ప్రసిలేక నిన్నుఁ గన సా ♦ ధ్యంబానె; యాత్రోపమా
మక చిత్తంబునఁ గీలుకొల్పఁ గదె; శ్రీ ♦ మద్రామ॥ ౯౨

శా॥ ఆకాశంబును వోలె సర్వమయతన్ ♦ వ్యాపించి తేజోగతిక
లోకంబుల్ జనియింప, వృద్ధిఁ గొన, నీ ♦ లోఁ నైక్యమొదంగ నీ
వే, కా మూలమవై నిరా మయుడవై, ♦ వేదాంత వేద్యుడవై
మైకోఁ గల్గి ప్రకాశ మీనెదవు, శ్రీ ♦ మద్రామ॥ ౯౩

శా॥ శుద్ధాగ్నిన్ గ్రహియించి వాయుజల సం ♦ శోధంబుచేఁ గేవలం
బిద్ధాత్రిన్ గల సర్వశక్తులకు సా ♦ హిత్యంబుఁ గావించు సం
బద్ధాయాసుయ యంత్రమై పాసఁగి జీ ♦ వప్రజ్ఞులన్ మీటి శూ
భద్రస్థంబుల ముక్తిఁ నేలుదువు శ్రీ ♦ మద్రామ॥ ౯౪

శా॥ అద్వైతత్రయమందుఁ జెన్నలరు, భా ♦ వాద్వైత మార్గాలు వి
ద్యద్వై దుష్యము తోడనేఁచి, క్రియా ♦ ద్వైత క్రిమాలెంచి, ద్ర
వ్యాద్వైత ప్రపథం బెఱింగి మది, దాఁ ♦ నద్వైత తత్వంబు ధీ
మద్యర్యుండు వహించి, చెప్పు దగు, శ్రీ ♦ మద్రామ॥ ౯౫

శా॥ ద్వైతంబున్ గమనింపలేక, మఱి, య ♦ ద్వైతంబు గుర్తింప లే
కైతిన్ గాన, కెదన్ దలంపక, విశిష్టా ♦ ద్వైతమున్ మోట, తాఁ

జేత స్వాస్థ్యములేని భాషణములకా ♦ జేటొంది, యద్వైత దృ
జ్ఞాతంగుండఁ నటంచుఁ గూయు, మృష, శ్రీ ♦ మద్రామ॥ ౯౨

శా॥ కాదంచున్ వచింపుఁనేలఁ బర మా ♦ ర్గ గాహ్యతన్ వీడి, స
త్యాదుల్ శౌచ మహింస, శాంతి, గల యాత్మానంద సామ్రాజ్యసం
పాదోద్యత్క్రియఁడుకా, జితేంద్రియఁడు ద్విత్యాద్వాబ్జ చింతారసో
న్మాదుండుకా భవముకా దరింపఁడాకొ, శ్రీ ♦ మద్రామ॥ ౯౩

మ॥ నిఁ నేమంచుఁ దలంచినకా, గొఱత యే; నిర్వాణ భాగ్యంబు నె
మ్మనముకా నిశ్చలరీతిఁ నుంచక, వృథామార్ తోవలకవట్టి నిక
గనలేరైరి, యనేక భేదగతులకా ♦ గల్పించుకొంచజ్ఞు లా
త్మ నిరూఢంబగు లక్ష్మ్యముకా మఱచి శ్రీ ♦ మద్రామ॥ ౯౪

మ॥ పరిపూర్ణాత్మలఁ గర్మయోగులు, నినుకా ♦ భాషింతు రామేటి పం
క్తి రథోర్వీధవ నందనుండవను నూ ♦ క్తికా, జ్ఞాన యోగుల్ వచిం
తురు నీవంతర దీపకుండవని, యు ♦ దున్ రెంటఁ నెందైనఁ నా
త్మరతికా మానక కొల్వఁగఁ దగదె; శ్రీ ♦ మద్రామ॥ ౯౫

మ॥ సగుణంబైనను, నిర్గుణంబయినఁ గాంచంగల్గు తత్వంబు తోఁ
దగు భక్తి; భజించువారికి, విరు ♦ ధ్ధబెందునుదోప కి
మ్ముగ నీదర్శన మిచ్చుచుండు వఖిలాం ♦ భోజాంధముల్ నీదు క
ర్మ గరిష్టాదృశ తలీలలే, యగుట, శ్రీ ♦ మద్రామ॥ ౧౦౦

మ॥ ఎటులైనన్ భవదీయనామ మది, యూహింపకా సహస్రాక్షులకా
దిటవై, వేదగభీరమై, దితిసుతా ♦ శ్రీగర్భ విచ్ఛేదమై
పటుదివ్యామృతకందమై, శుభదమై, ♦ పాపాఘ్న విధ్వంసమై
మటు మాయంబొనరించు నాపదల శ్రీ ♦ మద్రామ॥ ౧౦౧

మ॥ అల“నారాయణ” మంత్రమందున, ద్విత్వీయంబైన, ‘రా’వర్ణమున
దలపోయంగ“నమశ్శివాయ” యను త ధి త్పంచాక్షరీ మంత్రముం
దొలగిన్ గల్గు “మ” కారమున్ గలిపి ధి భక్తుల్ విష్ణురద్రాత్మకా
మలరూపంబుగ నిన్ స్మరించెదరు శ్రీ ధి మద్రామ॥ ౧౦౨

మ॥ వరఃశ్చార్ధము నీదుశబ్దమునఁ ద ధి త్వంబంచుఁ జాటించుఁ నం
దిరవో“రా” యనునక్షరంబు మదిఁనూ ధి హింసన్, నిరాకారమా
బరమాత్మంబనియున్ “మ” వర్ణముఁదలం ధి పంబృత్యగాత్మంబుగా
స్మరణన్ గొల్పెడుఁ నాగమాంతములు శ్రీ ధి మద్రామ॥ ౧౦౩

శా॥ “రా”వర్ణంబు వచించుచూత్రముచ వ ధి క్కంబందున్ నుండివే
వోవున్ బాతకరాసి, క్రిష్ణరభయం ధి బుక్ జెంది జొత్తెంచఁగాఁ
నావఁకన్ దొలపో “మ” కారమొగిఁచి ధి జ్ఞాతన్ భవత్సంజ్ఞ రా
మా!వాపుచ్చు దురాగ్యలీకలిని శ్రీ ధి మద్రామ॥ ౧౦౪

శా॥ ఆనందంబున నీదుమంత్రమును నేఁ ధి నాధారమున్ బొంది యె
ట్లయున్ “రామ” యటంచు నాల్కనుడువన్ ధి హర్షించినాత్మా
త్కృతిన్ | జ్ఞానంబున్ గృహసేసి నామది, రమిం ధి చక్షగల్గె దీవాత్మ,
న! న్మానాత్మా. “రమతీతిరామ” యన, శ్రీ ధి మద్రామ॥ ౧౦౫

శా॥ నీసాత్మాత్కృతిఁ నొంది ధన్యత, సునున్ ధి గీర్తించు సుకల్ప మొ
తేనంధిల్లియు, నోరుఁజాలమికి జిం ధి తింపన్, దదీయాశయం
బాసాంతంబుఁ నెఱిగి యాధృపున కి ధి య్యక్ లేడె; తచ్చక్షిఁ న
మ్మె సుప్రీతి, వచించితీ కృతిని, శ్రీ ధి మద్రామ॥ ౧౦౬

మ॥ దళమో, పుష్పవితానమో, ఫలమొ, సాక్ష్యంబైన యద్దానఁ నే
సలిలాబో, ప్రియమార, నాకొసఁగినన్ ధి సుతృప్త చిత్తంబుతో

జేలు వొప్పు గ్రహించి సమ్మదమునఁ ♦ జేకూర్తునిష్టార్థ దా
మల భాగ్యంబులఁ నెల్లనీకనవె శ్రీ ♦ మద్రామ॥ ౧౦౩

మ॥ ధన సాధ్యంబులఁగుట్లు, గోపురములు ♦ దానక్రియల్ యాగముల్
ఘనసత్రావళులట్టివెవ్వియును ని ♦ రాణంబుఁగావించి నిఁ
దనుపఁలేను, కటా, కృపానిలయ! త్వ ♦ త్కారుణ్య మీలీలఁనా
త్మనుఁ బ్రేరేపణసేయ, వల్కితిటు, శ్రీ ♦ మద్రామ॥ ౧౦౪

మ॥ పరభావంబులునొవ్వ, నింద్యములఁ నా ♦ పాదించి, సోత్కర్షఁ బ
ల్లరుఁగుంభించి, నయంబుడించి, కడువల్కఁ జూనుమద్రావ్యముల్
సరసంబుల్, సఫలీ కృతంబులయి యు ♦ వృద్ధివ్య నామామృత
స్మరణోపాయమునన్ దరించినవి, శ్రీ ♦ మద్రామ॥ ౧౦౫

శా॥ నీవే, యాత్మపుగా, మహీజ మతిఁగా, ♦ నీబంటులే ప్రాణముల్
గా, వాసంబడి మేనుగా, విషయభో ♦ గంబుల్ సపర్యాక్రియల్
గా, వీరకఁగను నిద్ర, నిశ్చలతఁనే ♦ గావించు ధ్యానంబు గా
మావంద్యా! తలపోతు నీకనుచు శ్రీ ♦ మద్రామ॥ ౧౦౬

శా॥ నాసంచారములే, ప్రదక్షిణ విధుల్, ♦ నాపల్కు వాక్యంబులే
నీ సంకీర్తనలే నొనర్చు పనులే, ♦ నీ కెంచ నారాధనల్
నా సర్వస్వము నీ యధీనమనుచు ♦ భావించుచుంటి, బరా
త్మా! సత్యమ్మిటులేలు మింక నను శ్రీ ♦ మద్రామ॥ ౧౦౭

శా॥ ఆవాసంబుగ నీవెసంగెడు నయో ♦ ధ్యా పట్ట మానంద రూ
పావిష్టంబగు మోక్ష మాపురికి, తే, ♦ డాజి పృథుండ ద్వితీ
యా వాక్యానస గోచరుండయిన బి ♦ వ్వాంబా, డ్రిశక్తుల్ సతుల్
మావంద్యా! యత్సన్ వరించి రొగి, శ్రీ ♦ మద్రామ॥ ౧౦౮

22: శ్రీ మ ద్రామః చంద్ర పృథ్వీ కథ ము .

మ॥ సరవి, గోపలనాథ పుత్రియగు ని ♦ చాళిశక్తియే నీకు మా
త, రహి, గేకయరాజ నందనయె యీధాత్రీన్ గ్రియాశక్తి, వి
స్తర శోభాయుత, జ్ఞాన శక్తియె, సుమి ♦ తాదేమి, యోసన్నతా
మరకీర్తి ద్యుతి! యాత్మవీపుకద, శ్రీ ♦ మద్రామ॥ ౧౧౩

శా॥ అవ్యక్తం బనునట్టి బాల్యదశ, నీ ♦ వజ్రాన తాడేవ వృ
త్తి వ్యాప్తి నిజరూపమున్ మఱచి, యీదేహందిరియాదిప్రపం
చ పూహించిది నేనటన్న యభి మా ♦ నంజూని వెల్గొందు క
ర్మ వ్యక్తుడవు నీవుగాదె; హరి, శ్రీ ♦ మద్రామ॥ ౧౧౪

మ॥ శ్రీవణంబన్న వశిష్ఠ బోధఁ దెలివి ♦ రంజిల్లి యాపిమ్మట
జవమూరన్, మననాంకుడై యెసంగు వి ♦ శ్యామితు నా దేశతన్
సుమిరాంబను లక్ష్మణున్ వడయుచున్ ♦ శోభిల్లు శ్రీరామ నా
మ! విరాజ త్సుగుణాభిరామ! విభు! శ్రీ ♦ మద్రామ॥ ౧౧౫

మ॥ మననాంకుడగు గాధి నందనునితోమాన్య క్రియన్ వోపుచున్
ఘనమా బంచ మహాఘనామ గిరులన్ ♦ గర్వస్థితి దాటి, జ్ఞా
న నిశాతాస్త్రముచేతఁ నావరణమన్ ♦ దత్తాత్రున్ గూర్చి తీ
మనుజానీకము లేరు నీసములు; శ్రీ ♦ మద్రామ॥ ౧౧౬

మ॥ జలధి ముంచితి వొక్క పెట్టునను, ని ♦ చాళి నీచు మారీచు,ని
శ్చల రీతి దొలఁగించి నాడవు, సదా ♦ చారంబు నావొల్పు ద
త్కలితాహల్య సమాఖ్య శాపమును, వీరికన్ జూర్చితే కాంతనా
మలసత్పట్టణమైన యా మిథిల శ్రీ ♦ మద్రామ॥ ౧౧౭

మ॥ ధరణీ నాథుని శాంత రూప జనకున్ ♦ దర్శించి భగ్నంబుగాఁ
దరలన్ మేటియసూయ నా శివుని కో ♦ దండంబుఁ దూలించి సు

స్థిరతా నంద సమాఖ్య జానకినిఁ బ్రీతిఁ బెండ్లియై, సంతతా
మర మానిస్తుత! సాఖ్యమొందితివి, శ్రీ * మద్రామ॥ ౧౧౫

మ॥ మదమఁ భార్గవరాము గర్వమును, సమ్యక్గీలఁ దూలించి, మో
క్ష దశాయోధ్యనుజేరి, జీవుడనుఁడే * గాదంచు, జీవత్వమున్
వదలన్ గల్గిన భావనంబనెడుఁ త * తృప్త్యాభి షేకంబు స
మృద లీలన్ గొనఁచున్న శ్రీహరివి, శ్రీ * మద్రామ॥ ౧౧౬

మ॥ సరగఁ దద్విభవుండవౌతఱిఁ గియా * శక్తాఖ్య కైకేయిచే
నఱిఁ జాపల్య మటన్న విఘ్న మొదవఁ * శీఘ్రంబ తద్రాజ్యమున్
సరవిఁవీడి, సతీ యుతుండవయి, యా * సామితితోఁగూడి ధ
ర్మరతిఁ గానలకేగి నట్టిహరి॥ శ్రీ * మద్రామ॥ ౧౧౭

శా॥ చిత్తంబన్ సరయూ నదిన్ గడచి వాఁసిన్ బుద్ధి సంజ్ఞా గుహుఁ
వృత్తం బొప్పుగఁ నాదరించి పిదపఁ * విక్షేప నామాటవిన్
బత్తిన్ సాచ్చి వధించినాపు తపమఁ * బల్ చిత్రకూటాద్రిపై
మత్తాహంకృతుఁ నావిరాధుఁ నట శ్రీ * మద్రామ॥ ౧౧౮

మ॥ మనసై గ్రాలెడు కాకదైత్యునిఁ గృపన్ * మన్నించి సంకల్పమఁ
గను, వే గుచ్చియు, నిర్వికల్పమను మేల్ * కన్నుచ్చి, వీర్యాశ్విఁనొ
ప్పు నగస్త్యుక్ దగఁనాశ్రియించి, ధృతిఁ జొ * ప్పున్ వట్టియేతెంచు ధ
ర్మరతిన్ వాయనియట్టి దిట్టఁడవు, శ్రీ * మద్రామ॥ ౧౧౯

మ॥ ధృతియఁ గోలవిరూపిఁ జేసితివి ప్రో * డిఁ గామమఁ పేరియా
యతివఁ శూర్పణఖ వధించితివి నీ * వాగామి కర్మాఖ్యులౌ
దితిజాల్గి శిరముఖ్యులన్, దమయనఁ * దీపించు మారీచ దు
ర్మతి వంచితఁగఁ ద్రుంచి తాళుని శ్రీ * మద్రామ॥ ౧౨౦

మ॥ పనిమై రాజసమన్న రావణుడు దం ♦ భంబన్న సన్యాసియై
పని యానందమహీజ ముచ్చిలి, పృకా ♦ శంబన్న లంకాపురం
బునఁ జేర్చె, గట, యామెఁ గానక కడుఁబొక్కుని నీవట్టల
క్షుణ తోడఁ వెదకఁ జరించి తట శ్రీ ♦ మద్రామ॥ ౧౨౮

శా॥ ఆనందంబను సీతఁ గానక, సము ♦ దృష్టేద చిత్తుండవై
కానన్ గుమ్మరఁగా, వివేకమను ప్రఖ్యాతున్ జటాయుఁ గృపఁ
జానొందన్ విమలత్వమ౯ సుగతిక౯ ♦ సాధించి సత్యంబు నా
మా నామార్గమునఁ గమించితివి, శ్రీ ♦ మద్రామ॥ ౧౨౯

మ॥ పటుకోపాఖ్యుని, దత్తబంధ దితిజఁ ♦ భంజించి, సంతోష వి
స్ఫుట భాదాత్త వికాసమన్న శబరీ ♦ పూజాది కంబోజ నా
దట లీలన్ గ్రహించి, మారుతి నిధి ♦ ధ్యాసా స్వరూపాంకురి
మ్మటఁ గైకొంటివి భృత్యుగాఁ నదిర, శ్రీ ♦ మద్రామ॥ ౧౩౦

మ॥ నయతన్ భూమిక లేడు నాబరగున్ వెఁసాలంబులన్ గూల్చి యా
భయమన్ వాలినిఁ ద్రుంచి నిర్భయమునా ♦ భాసిల్లు సుగ్రీవునిన్
దయతోఁ నేలి, విదేహపుత్రి వెదకన్ ♦ దత్తావనిన్ బుపి త
మ్మయి సద్వాసనలన్ కపుల్ గొలువ త్రి ♦ మద్రామ॥ ౧౩౧

మ॥ తత వీర్యోజ్వలుడై వెలింగెడు నిది ♦ ధ్యాసాంకుడా యుజనా
సుతుఁడున్ మోహము నాఁజెలంగు జలధిన్ జొప్పారఁగాదాటియా
యతలో భాంకితయైన లంకిని శౌ ♦ ర్యంబొప్పు నిజించి స
మ్మతి దూశింబను లంకఁ జొచ్చె నటు త్రి ♦ మద్రామ॥ ౧౩౨

మ॥ పలుదుర్వాసనలన్న దైత్య వరులన్ ♦ భర్జించి యానందమన్
లలన్ సీతనుఁ గాంచి మారుతియు వే ♦ డ్కన్ మించి సొకల్ప ని

శ్రీ మ ద్రా మ చ ం ద్రీ పృ థ శ త క ము .

౩5

స్తులితా శోకవనంబు దుల్చి ఘనతన్ ♦ దూటాడె సందేహమన్
మలిన్దుడై తగు జంబుమాలి, భలి శ్రీ ♦ మద్రామ|| ౧౨౯

మ|| కుపితాజ్ఞాన సమాఖ్యుఁ నక్షయు దురు ♦ క్తున్ శిక్షఁగావించి, బల్
విపరీతంబను నింద్ర జిద్దివిజ వి ♦ ద్వేషిన్ గలంగించి, భ్రాం
తిపపాశంబులఁ ద్రొంగి, పంక్తిముఖునిన్ ♦ ధిక్కారమున్ జేసిఁ నే
మపుఁ దేజశ్శిఖ వెల్గె వాయుజుఁడు శ్రీ ♦ మద్రామ|| ౧౩౦

శా|| మానత్వంబను నగ్నిఁ గీలలొగిఁ గ్రమ్మన్ దుఃఖమన్ లంకనున్
దాన్ దగమొనర్చి, నీకడకుఁ నం ♦ తన్ వచ్చి యచ్చోటి వా
ర్తా నీకంబులు విన్నవింపఁ నతఁడా ♦ త్కారామ! తత్సితక్తై
మానొందందగు దాడివెల్పిడితి, శ్రీ ♦ మద్రామ|| ౧౩౧

మ|| జలధిన్ భంగమొనర్చి, నిశ్చల సమ ♦ జ్ఞాసేతువున్ గట్టి, ధ
ర్మ లలాముండగు తద్విభీషణునకున్ ♦ రక్షన్ బ్రసాదించి దో
ర్బర కేళీగతిఁ సింద్రజిత్తుఁ నలయి ♦ పంజేసి, బద్ధుండవై
మలగన్ సంతయ నాగపాశమున శ్రీ ♦ మద్రామ|| ౧౩౨

మ|| విడిపింపంబడి సద్విచారణమన్ ♦ వెల్గొందు పక్షింద్రుచే
బుడమిన్ దామస కుంభకర్ణుఁడని లోఁబోకార్చి, భ్రాంత్యస్త్రసం
జనుడౌ లక్ష్మణు మూర్ఛదేర్చి, ఘన ని ♦ ప్తానామ సంజీవిచే
మడియన్ జేసితి వింద్రజిత్తుఁడట శ్రీ ♦ మద్రామ|| ౧౩౩

మ|| శితమా సాధన మోహనాస్త్రమున ని ♦ శ్చేషంబుగాఁ ద్రొంగిసం
చితమన్ మూలబలాబుఁ నంత గడఁగన్ ♦ శిక్షించి దుర్వాసనా
దితిజుల్ డిందఁగఁ నాదరించితివి, పీ ♦ తి గూర్చి సద్వాసనా
హతులౌ వానర సంచయంబులను, శ్రీ ♦ మద్రామ|| ౧౩౪

మ॥ తతఃగాంధీర్యమునా ధనస్సుః గౌని మా ♦ ద్యుల్లీల, లంకాపురీ
పతిపై దామోని, సింహగర్జనమునన్ ♦ బ్రజ్ఞాన దివ్యాస్త్రము
గ్రీత సంధించి నిగుచ్చి వైచితి, వహం ♦ కారామృతామేయ దు
ర్జిత కుంభంబుః గదిల్చి గుట్టు విడ, శ్రీ ♦ మదామ॥ ౧౩౧

మ॥ దశకంఠున్ బరిమార్చినాడపు తదా ♦ తర్భాధ యాపంబు తా
దశసంఖ్యేంద్రియ వృత్తులన్ వరలు ♦ తద్రూపంబులంద్రొంది, స
ద్దశ సీతా సతిః నేలినాడపుగదా; ♦ త్వత్పాద యుగ్మంబు న
మ్మ శమించున్ భవరోగజాతములు, శ్రీ ♦ మదామ॥ ౧౩౨

శా॥ అనందంబను సీతఃగూడి, యపవ ♦ ర్గాయోధ్యకుఁ జేరి, గీ
ర్వాణున్ మానులుఁ గీర్తిసేయ, ఘన జీ ♦ వత్యాగ పట్టాభిషే
కా నంతాత్మ శుభంబులన్ వడసి బ్ర ♦ హ్మ లోక రాజ్యంబు స
న్మానంబాగతిఁ నేలినాడ విల, శ్రీ ♦ మదామ॥ ౧౩౩

శా॥ శ్రీరంజిల్ల, ననంతమంగళ గుణ ♦ శ్రేణిన్ విడంబించుచున్
“శ్రీరామశ్శరణం మమేతి” విధులన్ ♦ జెల్పొందు. మంత్రంబుని
త్యా యోగిన్ జపించు దాసులకుఁ ని ♦ష్టారంబులన్ గూర్చివే
మారున్ వారలఁ బోతు వీవెపుడు, శ్రీ ♦ మదామ॥ ౧౩౪

మ॥ అకలం కోజ్వల వేదరాసికిని, ని ♦ త్యాధారమున్, యాపమున్
బ్రకటాచార్యతఁ నాధ్యతన్, విహరణా ♦ క్రాంతతన్, బ్రాణమున్
సకలంబున్ గురిఁ గాగఁ దాల్చిన, భవ ♦ త్పత్య స్వరూపంబుమా
మక హృత్పంకజపీఠి నిల్పెదను, శ్రీ ♦ మద్రామ॥ ౧౩౫

మ॥ అమితం బద్వయ మాధ్య మాదిజనకం ♦ బానందకందం బజం
బమలం బవ్యయ మబ్జ గర్భమఘనా ♦ ద్యాదిత్య సంసేవ్య ము

శ్రీ మ ద్రా మ చ ం ద్రీ పృ భు క త క ము . 27

త్రమ మాసింద్రవచో విగోచరము, స ♦ త్యజ్ఞాన తేజంబు, బ్ర
హ్మముఁ దత్వంబును, నీవు గావె హరి, శ్రీ ♦ మద్రామ॥ ౧౮౦

మ॥ భవదీయాకృతి, నిశ్చలాత్మఁ బరికిం ♦ పక్ష గల్లు నప్పురుషుల్
భవతాపత్రీయ బాధలక జొరరు, పా ♦ పంచ భీమకాశికి, దు
ర్వ్యవ హఃరోక్తుల, నేను, నాది, యనుచుకావాపుచ్చ రెన్నండు జ
న్మ విముక్తిక భవదంఘులక విడరు, శ్రీ ♦ మద్రామ॥ ౧౮౧

మ॥ విడువక నేరను, నీపదాబ్జముల సే ♦ వింపంగ శ్రీరాఘవా!
నుమవక మానను నీదు నామసుధలక ♦ గోలంగ సీతాపతీ!
తలఁపక బాయను, నీదుమూర్తి మదిలోధ్యానింప, శ్యామాంగయి
మ్మడిఁ నేపీడను నీ పసాద మింక శ్రీ ♦ మద్రామ॥ ౧౮౨

మ॥ తెలియకలేరు, భవన్మహామహిమ మే ♦ దేవేశులన్నక, భభీ
భభి, వాచాలుండ, గర్వండక, జడుండ, దుర్భాంతుండ, నీచాత్మకన్
గలి, జన్మించిన వాడఁడనేఁ దెలిసి, నిక, ♦ వర్ణింతు. నా; చంద్రుఁడే
మలయు బట్టగఁ జూచు కుట్టవలె శ్రీ ♦ మద్రామ॥ ౧౮౩

మ॥ అల సీతాసతితో, విహారమును సే ♦ యన్ నీవు, శృంగారముక
బాలుపా శూలి ధనస్సు భంగపరుపక ♦ బొల్పొందు, వీరంబు, ద
జ్జలధిన్ బంధనసేయఁ నొప్పు కరుణక ♦ సత్సేతువుక గట్టఁ బెక
మలలక వేయఁ జెలుగుఁ నద్భుతము, శ్రీ ♦ మద్రామ॥ ౧౮౪

మ॥ వలఁనా శూర్పణఖక గడుకవికృత రూపక జేయ, హస్తంబు, దో
ర్బలతన్ రక్కసులక వధింప, భయ, భీభత్సంబులుక, రావణున్
గలనక మర్దనసేయ, రాద్రము, మునీ ♦ ద్రశ్యేణి పట్టక సదా
మలఁగన్ శాంతముఁ దప్పద్రీ, సాద్భతులు, శ్రీ ♦ మద్రామ॥ ౧౮౫

మ॥ పస, రామాయణముల్, వశిష్ఠము ఖరల్ వాల్మీకి గాధేయులున్
రస భావంబులు తొమ్మిదింట గురివై ♦ పామాణికప్రజ్ఞఁ ని
మ్మొ సంగన్ లోకముఁ నుద్ధరించితని, ధీ ♦ రోదాత్త సాధుణ్యముల్
మసరెన్ నీకథఁనంచు, వాసిరిల శ్రీ ♦ మదామ॥ ౧౪౬

మ॥ వెలయంగాఁ నిపుడేటి నాగరికు లే, ♦ విష్ణురమో గాని వా
రల సత్వంబున సత్య దూరులయి, ప♦ రాయంబునన్ గ్రంథముల్
దిలకింపన్ మదిఁ నోడి, యర్థముల పే ♦ ర్మిన్ వీడి, దుర్వాదులై
మలుపన్ జూతురు, వేదధర్మముల, శ్రీ ♦ మదామ॥ ౧౪౭

మ॥ కలి ధర్మంబొ మతే నికృష్టమగు పోఁ ♦ గాలంబొ, నేడేమొ, స
త్కుల శీలాధ్యుల, జ్ఞాన నిష్ఠుల, భవ ♦ ద్దోష్ట్యాంఘ్రి సేవా నిష
కులఁ నేకాంతులఁ గాంచు మాతృముననేఁగొివావరఁసిర్వాగుణా
త్మలఁ నొక్కుమ్మడిఁ జోటొసంగరిల శ్రీ ♦ మదామ॥ ౧౪౮

మ॥ తెలియన్ నిన్నెడఁ జింతసేయు బుధులే ♦ ద్వేషంబుఁ జూపింతు, త్వ
ద్విల సన్నాసము, జిహ్వఁ బేర్కొనెడు నా♦ విద్యాంసు లేవేదనల్
గలుగన్ జేతురు, నీపచార్చనలఁగా ♦ లక్షేచముల్ సల్పు ని
ర్మలులే కీడులొనర్తు రన్నలకు శ్రీ ♦ మదామ॥ ౧౪౯

మ॥ నుదుటన్ దీర్చిన పుండ్రముల్ భుజములం♦దున్ గొన్న మేల్ జందెముల్
బొదలన్ గంతములందు వేయు తులసీరుదాక్షి♦ మాలల్ మెయి
గుదురక దాల్చిన పిఠెదోవతులు, నె ♦ గ్గుల్ సేసెనే; వాని, దు
ర్మదులై నాస్తికు లీసహిచెదరు శ్రీ ♦ మదామ॥ ౧౫౦

మ॥ కొలలో, సిల్లిలో, తమ్ముఁ జట్టుఁ నెడఁ ద్వద్గోవింద నామంబుఁని
మ్ములఁ గీర్తింతురు, తన్నివృత్తి కొఱకై ♦ పుణ్యాత్మతావారు, తా

రలఁ గన్గొన్నఁ నదేమి చిత్రమొ కుత ♦ ర్కంబొప్పుఁనెగ్గింతు) దు
ర్మలినుల్ వారికి శిక్షయేమి హరి! శ్రీ ♦ మద్రామ॥ ౧౧

శా॥ “శ్రీ రామా యసి యన్నమాత్రఁగలుషశ్రేణుల్ పటాపంచలై
పాటున్, నిత్యసుఖంబు, గూరునని దెల్పున్ వేదముల్, సంఘసం
స్కారుల్ గొందరు తత్వసంస్కరణఁనాఖ్యై జెప్పఁదప్పంచుదాన్
మారాటంబునకుత్సహింతు) కలి శ్రీ ♦ మద్రామ॥ ౧౨

శా॥ శ్రీ రామాచ్యుత! కేశవానరహరి! ♦ శ్రీ ♦ నాథ! గోవింద! దై
త్యారి! వామన! వాసుదేవ ముర సం ♦ హారా! ముకుందా! హరి!
క్షీరాభానిధి శాయి! మోక్ష జయల ♦ క్షీర సౌఖ్యసంధాయి! రా
మా! రాజీవదళాక్ష! చక్రధర! శ్రీ ♦ మద్రామ॥ ౧౩

మ॥ ధృతిఁ గంఠీరవ గర్జనోద్ధత గతిన్ ♦ దిక్పారితంబైన నీ
శ్రుతి నామంబును నెవ్వఁడాక్క పఠిసం ♦ శుద్ధాత్మత్వదైవత్కీనన్
తత దుష్టగ్రహవేదనా విగళితో ♦ దృఢాత్మత్వదైవాఁడు దు
ర్మత తంత్రాద్భుత భేదియై పొలుచు శ్రీ ♦ మద్రామ॥ ౧౪

మ॥ కలిఁ నెంతెంతటి వై పరీత్యములుఁ గ ♦ ల్గన్ గల్గనీ; ధర్మక
ర్మల సన్మార్గములెల్లఁ గుటువడి తా ♦ ర్మారైనఁ గానీ; మఱే
పలువల్ పెంపుఁ జెల్లగినన్ జెలఁగనీ; ♦ స్వామీ! నినున్ గొల్పుని
ర్మలు లెగున్ మహిమొన్నతిన్ జెడరు, శ్రీ ♦ మద్రామ ౧౫

శా॥ స్వర్గంబో, యపవర్గమో, తెలియఁగాజాలన్ సుమీ, స్వామి! నీ
స్వర్గంబుదు, విలాసలీలఁ బొలుపై, ♦ సత్యేతరంబై ♦ కడున్
దుర్గాధ్వప్రతికారమై తగు వగూ ♦ స్తోమార్థ భోగంబె, స
న్మార్గంబుచు, భ్రమించుచుంటి, దమి, శ్రీ ♦ మద్రామ॥ ౧౬

శా॥ ఏరా! యింతటి ఘోరపాపుడవు, ని ♦ న్నేరీతి రక్షింతురా,
పోరా, యంచు వచింతువేమొ, యదె, నే ♦ ముమ్మాటికి సేపద
శ్రీరాజీవములంటఁ గట్టుకొని నా ♦ జీవంబు లర్పింతు సు
మ్మా, రామా! గుణధామ, నీకుఁనయి, శ్రీ ♦ మద్రామ॥ ౧౫౭

శా॥ వీఁడా, నమ్మినవాఁడు, దుర్విషయ సంప్రీతుండటంచుక ననుక
వీడఁజూచెద వేమొ, నిశ్చయముగా ♦ సీమాయలోఁ జిక్కకే
పోడండైనను గోడు మానెనె; గడున్ ♦ మూఁకుండ, నీవాఁడఁ నీ
మైడంబుక గొనియాడఁనేనెవఁడ, శ్రీ ♦ మద్రామ॥ ౧౫౮

ము॥ ససి, నీకే తగు, బైసి నాకె తగు, నే ♦ సర్వాపరాధి, గృపా
రసపాథోనిధి వీవు, నే జడుడ, స ♦ తృప్తిండ వీవెయ్యెడన్
బస, నిర్వృత్తుక జాయమాన కరుణా ♦ పొంగుండవై ప్రోవి నా
మసటుల్ దీర్చగదే, పృథ్వీవర! శ్రీ ♦ మద్రామ॥ ౧౫౯

శా॥ ఓరీ! ప్రల్లద! యేల నీకు పొగరీ ♦ యుద్వృత్తిఁ జాలింపరా,
తారుణ్యోజ్వలకాయ గర్వమున, మ ♦ ధ్యానంబు లేకుంటి వి
ట్లేరా; చూడర; నీదుమే నిపుడటం ♦ చీ సోఘి కవ్యాధి చే
మారాముక దెలియంగ జేసితివె; శ్రీ ♦ మద్రామ॥ ౧౬౦

శా॥ ఔఁనయ్యా! యిఁకనేమి చేసెదవు, కా ♦ యంబన్న మూర్ఖునడే;
వాణీ నాధునకైన నైనఁనెద నిన్ ♦ భావించుటన్ మాన, దే
వా! నీపాదములొన, నీపనుపు స ♦ ల్బుక బ్రహ్మ రుద్రాదులే
మా నొండక శిరఁమొగినారు గద, శ్రీ ♦ మద్రామ॥ ౧౬౧

మ॥ చెలు వొప్పారంగ, దక్షిణాభి ముఖయై ♦ శ్రీ గౌతమీ గంగ ని
స్తులతన్ బాహంగ, బాపదూరుండగు భద్రుండెప్పనిన్ గొల్వఁ నీ
కలిదోషంబుల బాపి ముక్తినిడి, భా ♦ క్త శ్రేణి రక్షింపఁ గో
మల పాదాబ్జ యుగంబునన్ బాలుచు, శ్రీ ♦ మదామ॥ ౧౩౨

మ॥ పృథు భద్రాద్రి, సహస్రకోటి రవిదీప్తి మించుచున్ శంఖ చ
క్ర ధనుర్బాణంబులు నాల్గుబాహుల జెలంగన్ నీతవామాంకమం
దు ధృతి భాసిలఁ బశ్చిమాభి ముత్యగూర్చుండి సామిత్రితో
మధువైరి! వెలుంగొండఁ గంటి నిను శ్రీ ♦ మదామ॥ ౧౩౩

మ॥ కంటిన్ భద్రనిమూర్ధ్న మందుఁబాలుపై, త్వాపుత్రి, సామిత్రి, మేల్
బంబా పావని, నిత్యసూరులుఁ దలిర్పన్; రామభద్రుండవై
యుంటన్ గంటిఁ నెడన్, మెయిన్ వ్యధలువోఁనొడ్డన్, గనుంగొంటిఁ నే
మంటిన్ భద్రముఁ గొంటి, నీ కృపను, శ్రీ ♦ మదామ॥ ౧౩౪

మ॥ దనుజ ధావృత దివాకరా! శుభకరా! ♦ దాక్షిణ్య రత్నాకరా!
ఘన మాసంద్రిమనోవిహార! విక స ♦ త్కం జాత నేతా! ధరా
తనయా దివ్యకళత! యద్ధి జన మం ♦ దారా! రఘునాథి! శ్రీ
మను వంశార్ణవ చంద్ర! భద్రగిరి, శ్రీ ♦ మదామ॥ ౧౩౫

మ॥ రవణంబై తగుఁ గ్రొత్త నూళ్లవరగో ♦ త్ర పృష్ఠుర తోగ్గన వం
శ వరిష్ఠుండగు కోటి లింగయకు మేల్ సాశీల్య ♦ సంపద్యహో
త్సవయాశ్రీభ్రమరాంబకుఁ గుతుండ, నోజన్ రాఘవాఖ్యుండఁ నా
త్మ నిధి దప్పులఁ నిందుఁగై కొనకు, శ్రీ ♦ మదామ॥ ౧౩౬

మ॥ ధరశాకాబ్దములది వేద గజచం ♦ ద్ర వ్రాతమా సంఖ్యలన్
 వరల్ గోధన చైత్ర శుక్లనవమి ♦ బాటిల్లు పర్వంబునన్
 గురువారంబున ధాతు శాస్త్ర హరిణాం ♦ కుల్ బొల్చు పద్యాభినిన్
 స్మరణచేసి నచించితీకృతిని శ్రీ ♦ మద్రామ॥ ౧౬౭

ఓం తత్సత్ సీతారామచంద్ర పరబ్రహ్మర్పణమస్తు.
 శ్లో॥ దోషో_పి గుణతాయూతి । పణ్ణితా నామనుగృహాత్
 అయస్సువర్ణతామేతి । సంస్పర్శాత్ స్పృశవేదినః॥

సంపూర్ణము.

— తప్పొప్పుల పట్టిక. —

పేజీ	ప జీ	తప్పు	ఒప్పు
2	11	మ!	మ.
4	1	శ్రీమద్రామమ,	శ్రీమద్రామ
5	11	మలగుణ్	మలగుణ్
5	19	డితడంచు	డితడంచు
6	19	మున్గజూచి	మున్గజూచి
7	7	నిక	నిక
	11	తాంఘి)	తాంఘి)
	12	మదోజ్ఞ	మదోజ్ఞ
8	1	శ్రీమద్రామమ	శ్రీమద్రామ
1	6	భవదీయ	భవదీయ
	9	చారంబున్	చారంబున్.
	9	శ్రీమద్రామచంద	శ్రీమద్రామచంద్ర
	17	3౨	3౯
11	11	మనంబు	మనంబు
13	8	గజెగోసి	గజెగోసి
14	7	పరబ్రహ్మ	పరబ్రహ్మ
	17	విడనాడు	విడనాడు
	23	ను. ధ్యానాభి	ను. ధ్యానాభి
16	15	నాపోవనేలా	నావాపోవనేలా

2

17	15	హరిణాంకాగ్ని	హరిణాంకాగ్ని
17	15	యద్వైతంబు	యద్వైతంబు
18	22	గాంచం	గాంచం
19	16	యూహింపక	యూహింపక
	20	సహస్రాఖ్యలన్	సహస్రాఖ్యలన్
20	2	వర్ణమున్	వర్ణమున్
	4	భక్తుల్	భక్తుల్
	15	ట్లయినన్	ట్లయినన్
	21	మై	మై
23	8	సరగ్	సరగ్
24	11	భాదాత్త	భాదాత్త
	14	బరగు	బరగు
25	9	దగ మొనర్చి	దగ మొనర్చి
27	10	శ్యామాంగ	శ్యామాంగ!
28	14	జూపితు	జూపితు?
	16	జేతురు	జేతురు?
	17	రన్యలకు	రన్యలకు?
29	3	శిక్షయేమి	శిక్షయేమి;
	23	చుంటిదమి,	చుంటిదమి
31	18	ప్రస్ఫుర	ప్రస్ఫుర
32	5	చేసి	చేసి
	6	మను	మను

